

dant Virvar (Ja! Ja!), og indeholder saa mange høist stødende Enkeltheder, at jeg troer, at der vistnok er al mulig Grund til at nedsette en Commission med det specielle Hverv, at tage hele Forholdet under Overveielse, og de herfor anførte Grunde forstærkes yderligere ved den Betragtning, at man veed, at i mange Aar have næsten alle Klasser i Samfundet været enige om og ønsket, at hele denne Sag maatte gjøres til Gjenstand for en alvorlig Undersøgelse.

J. N. Hansen: Ja, da den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad) har erklæret, at han af de af ham antydede Grunde vil modsætte sig Sagens Fremme, saa har jeg troet at burde opholde mig et Øieblik ved den Hovedgrund, han anførte derimod, nemlig de kongelige Resolutioners Ubrydelighed. Der er med Hensyn til Sagen i og for sig af den sidste ærede Taler bemærket det Fornødne, og jeg skal derfor kun tilføie, da den tilstedeværende Finantsminister ikke har følt sig opfordret dertil, at der under den grundlovgivende Rigsdag blev stillet et Forslag af den daværende 3die kjøbenhavnske Rigsdagsmand om, at de da bestemte Apanager for det kongelige Huus skulde, da de vare bestemte ved udtrykkelig kongelig Resolution, ansees for uforanderlige; men da erklærede det daværende Ministerium, hvoraf den ærede Finantsminister jo ogsaa dengang var Medlem, at Rigsdagen, uanseet disse kongelige Resolutioner, havde fri Raadighed til i Fremtiden at tage Beslutning om disse Apanagers Størrelse. Der er altsaa et udtrykkeligt Ord fra det nuværende Ministerium for, at saadanne kongelige Resolutioner ikke have nogen saadan Hellighed eller Ubrydelighed, at de jo kunne forandres; det havde ogsaa den Indflydelse paa den daværende Forslagsstiller, at han efter denne Erklæring fra Ministeriet tog sit Forslag tilbage, og det sees, at ogsaa han derved har fundet sig, som man idetmindste maa antage, overbevist om, at disse kongelige Resolutioner ikke havde en saadan Ubrydelighed.

Finantsministeren: Jeg har forsættelig undgaaet at blande mig i denne Discussion paa Sagens nuværende Standpunkt, men nødes dog dertil, for at de Ytringer af mig,

som ere blevne citerede af enkelte Talere, ikke skulle forstaaes saaledes, som disse ærede Talere maatte have forstaaet dem, idet de have lagt en Mening i dem, der dog ikke ganske ligger deri. Hvad det sidste Citat angaaer, saa er der fra Ministeriets Side under den grundlovgivende Rigsdag kun udtalt det, at Regjeringsen fastholdt den S, som indholdtes i Udkastet til Grundloven, og som gik ud paa, at Apanager kunde bestemmes for det Kongelige Husets Medlemmer, ikke blot for de fremtidige Medlemmer, men ogsaa for de nuværende. Ved denne Udtalelse fra Ministeriets Side, at man fastholdt denne Bestemmelse i det dengang foreslagte Udkast, er der aldeles ikke udtalt nogen almindelig Erklæring om, hvorledes Kongelige Resolutioner om engang bevilgede Gager og Pensioner maae være at forstaae. Jeg skal iøvrigt hverken udtale mig for eller imod den Anskuelse, som i saa Henseende er yttret af den ærede Rigsdagsmand for Maribo Amts 4de District (Monrad); jeg anseer den for at være den nærværende Sag mindre vedkommende. Naar der ligeledes, af den ærede Forslagsstiller, er citeret en Ytring af mig som Bevis for, at jeg skulde dele den Anskuelse, at det var hensigtsmæssigt, at den nærværende Sag behandlede paa den Maade, som af ham er foreslaaet, saa troer jeg heller ikke, at man af den Ytring er berettiget til at udtale Noget enten for eller imod. Hvad jeg har yttret tidligere i denne Sag er det, som jeg altid vil vedgaae, og som jeg heller ikke troer har været Gjenstand for Benægtelse af noget Medlem i Thinget, at nemlig Pensionsvæsenet, Naadesekretariatets Understøttelsesvæsen og Gageforskuksvæsenet trænger til en Undersøgelse, men om denne Undersøgelse hensigtsmæssigt kunde anstilles ved Statsrevisorer eller ved en særegen Commission, derom har jeg ikke udtalt mig, idetmindste finder jeg ikke, at jeg paa sidste Rigsdag har udtalt mig i den Retning, at jeg skulde have foretrukket en parlamentarisk Undersøgelsescommission for Statsrevisorer men snarere omvendt. Forøvrigt kan jeg ikke negte, at det forekommer mig, at de Ytringer, der ere faldne fra den ærede Rigsdagsmand for Københavns Amts 4de Valgkreds (Krieger) ere meget grundede, at denne Sag nemlig staaer